

Petru I

Cu mulți ani în urmă pe șantierul naval al orașelului olandez Zandam, acolo unde se construiau corăbii măritime, într-o bună zi a apărut nou teslar. Împreună cu ceilalți ei jeluia scîndurile, bătea piroane, căra bîrne grele. Cînd meșterul în striga: „Ei, teslarule Piter, vino încoace!” – el alerga în fugă mare și asculta cu respect ce i se porunca. După ce termina de lucru, el colinda orașul, căutînd să observe cît mai multe sucruri interesante. Locuitorul Zaandamului au rămas foarte uimiți aflînd mai tîrziu că tînarul teslar Petru Mihail este de fapt țarul rus Petru I, plecat în călătorie prin țari străine. Tînarul țar rus pornise în călătorie peste hotare într-o simplă curiozitate, ci cu un scop anumit. „Sînt elev și am nevoie de dascăli”, - își gravase el pe ștampila sa personala. El își dădea sama că are înca foarte multe de învațat.

Acum trei sute de ani, în anul 1672, cînd se născuse țareviciul Petru, Rusia ducea lipsă de oameni cărturari. Mari cunoscători de limbă latină și greacă, oratori cu har, oștile viteze se aflau destui, dar ingineri, oameni de știință erau puțini. Boieri ignoranți, mulți dintre ei abea dacă știau să se semneze, conduceau treburile țării după reguli și obiceiuri învechite, le rezolvau încet și fără grabă, temîndu-se de orice inovatii. Armata era prost echipata și instruită, flota militară lipsea cu desăvîrșire. Era necesar să se scoată Rusia din starea de înapropiere, să se construiască fabrici și uzine, safie adoptate noi legi, sa fie atrași la conducerea statului oameni energici și instruiți. Totodată era necesar să i se întoarcă Rusiei pămînturile străvechi de pe țărmul Mării Baltice, ce-i aparținînduseră totdeauna și acaparate cîteva decenii mai înaintate de regii suedezi. Fără o armată bine echipată și fără o flotă puternică aceste pămînturi nu puteau fi recucerite. Dar mai întîi de toate era nevoie de oameni culți.

Iată de ce țarul Petru I s-a apucat singur de învățătură și s-a pus pe capul tineretului rus, silindu-l să roadă cărțile. Multora încă le-au fi plăcut să treacă, ca pe vremuri, cu mai puțină bătaie de cap, deaceea nu prea vroia să-și schimbe deprinderile, să stea în banca școlară. Dar țarul era neînduplecat și necruțător. Și iată-i unul după altul, oamenii reși plecînd peste hotare, ca să capete cunoștințe. La întoarcere pe mulți îi examina însuși țarul. Și vai și amar de acela care, departe de baștină, a tăiat frunze la cîini, valsînd prin saloane, în loc să învețe carte.

Poporul de rînd în vreme domniei lui Petru I o ducea foarte greu. Mii de țărani, mînați cu forța la construirea noilor orașe, erau secerăți de foame și boli, erau secerăți de foamete și boli, cădeau sleiți de munca sub biciul supraveghetorilor cruzi. Zeci de mii de țărani au fost înrolați pe toata viața în armată, unde-i snopeau în bătăi pentru cea mai mica nesupunere. Petru I a purta războaie și a realizat noile reforme era nevoie de mulți bani. Banii erau storși tot de la poporul simplu, lucru firesc de altfel, căci Petru I era în primul rînd țarul dvorenilor moșieri. Și totuși în timpul lui Petru I Rusia a facut un mare pas înnainte. Au fost construite numeroase manufacturi – întreprinderi industriale din acele vremuri. Au fost organizate școli de cultura generală și de specialitate, a fost intemeiată Academia de știință. Au început să apară primele gazete, a luat ființa un teatru permanent.

Petru I și-a depus toate forțele ca să creeze o flotă militară puternică, a reorganizat armata, în fruntea căreia se aflau generalul și ofițerul bine instruiți. Războiul împotriva Suediei s-a încheiat cu victoria țarului Petru I. Rusia și-a restituit teritoriile ei de pe litoralul Mării Baltice. Acum țara avea ieșire la mare și putea liber să facă comerț cu alte state. Pe litoralul recucerit a fost construită noua capitală a țării – orașul Peterburg.

Acestui oraș, care astăzi poartă cu mândrie numele de Leningrad.